

DE SCOUTKOERIER
VAN JUNI 1992
TOT
JUNI 1998
EEN VERHAAL VOOR HET
SLAPEN GAAN.

interessante reportage over het leven van de zeekomkommer, werd in deze Scoutkoerier onthuld dat Ad Borsboom al tientallen jaren getrouwd was met Helmie Borsboom en dat ze zelfs al een drietal kinderen hadden. Het verhaal sloeg destijds in als een bom.

De Scoutkoerier van september 1992 was geel en had als thema 'Er loopt een engerd op de pier, die eet een broodje Scoutkoerier'. Ritsaert

De eerste Scoutkoerier die we maakten, verscheen in juni 1992, toen we het estafettestokje overnamen van Joke van Aarst en Helmie Borsboom. De redactie bestond op dat moment naast Joke en Helmie (die aan dit nummer nog meehielpen) uit Marcha Vandenberg, Marjolein Roerhorst, Ritsaert Snijder, Dave Kortekaas en Frank Tebbe. Het was een groene, in het tot dan toe gebruikelijke A5-formaat, met als thema Komkommers. Behalve een

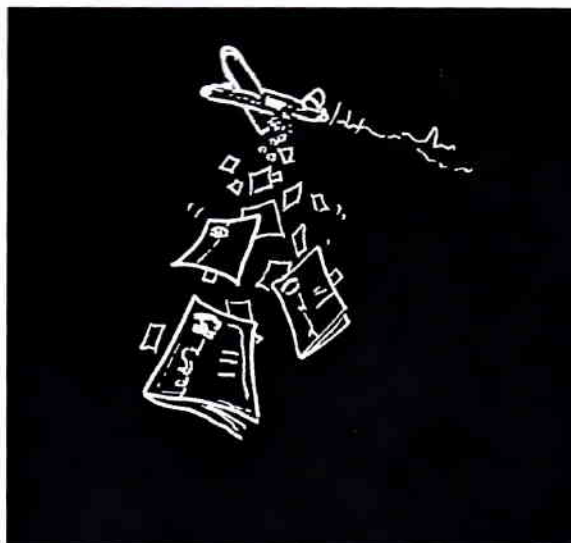
had zich toen al weer teruggetrokken uit de redactie vanwege zijn terreinbeheerdersactiviteiten. In deze Scoutkoerier stond de vraag centraal waarom Martin nog steeds de trappen op de deel niet af had gemaakt. Ook begonnen we ons toen al af te vragen waarom er bijna geen kopij binnenkwam, een vraag die ons tot juni 1998 is blijven achtervolgen. Voor het laatste nummer van 1992 wist de redactie zich versterkt door Peter Roerhorst en Marco Beckers,

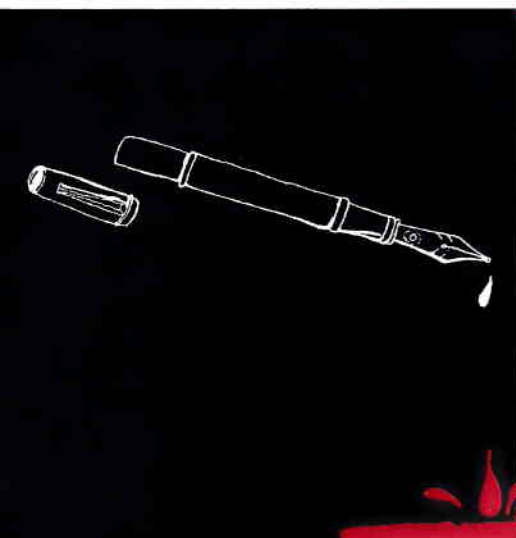
die de lay-out op zich hadden genomen. Vele zondagen was de redactie bij Marco thuis te vinden om de Scoutkoerier Nieuwe Stijl te vervolmaken. Ook deden in deze periode een aantal rubrieken hun intrede, die zich lange tijd hebben weten te handhaven, zoals de Albert's Corner (met informatie uit het bestuur), Welpen Wensen Esta's Eisen (met verhalen van de welpen- en esta-groepen), Glamourland (roddels), de Soep Opera (nog meer roddels) en

de Scoutkoerier Special, met aandacht voor de buitenbeentjes van de dierenwereld. Een nieuwe manier van distributie (het thuis bezorgen van de Scoutkoerier in plaats van een stapel aan ieder onderdeel te geven), zorgde ervoor dat de Scoutkoerier de leden van de Albert Schweitzergroep beter bereikte en meer gelezen werd.

Het nieuwe formaat van de Scoutkoerier lag ergens tussen A4

en A5 in. In de Scoutkoerier van december 1992 deed ook het nieuwe logo zijn intrede. Het formaat werd echter na twee nummers al vervangen door A4, een formaat dat tijdens de landelijke Scouting-groepsbladverkiezingen van dat jaar tamelijk uniek bleek te zijn voor een clubblaadje.

Met het voortschrijden der techniek veranderde ook de lay-out-technieken van de Scoutkoerier. Werden voor de eerste Scoutkoeriers alle

plaatjes en foto's nog door Peter gerasterd, de afbeeldingen voor de latere nummers werden gewoon direct ingescand bij Marco op zijn werk in Utrecht. De eindredactie wat de lay-out betreft verplaatste zich daar dan ook naar toe. Dit gaf Peter de ruimte voor andere dingen en zo kon het gebeuren dat in 1995 de Scoutkoerier met kleurencover kon gaan verschijnen. In een oplage van 1500 stuks drukte Peter de covers voor een heel jaar. Op de covers

werden de voorkant van een bepaald nummer gekopieerd, zodat de kافت toch iedere keer anders was. Ondanks het vertrek van Marjolein, die naar Engeland verhuisde en daarmee het vertrek van beroemde rubrieken als de Klaaglein, Lein op Locatie en de Soep Opera, ging het de Scoutkoerier voor de wind, hetgeen ook bleek uit landelijke waardering voor het blad. Mocht de Scoutkoerier in 1993 tijdens de landelijke groepsbladverkiezingen nog

tevreden zijn met een elfde plaats en in 1994 met een zesde plaats, in 1995 werd de vierde plaats bereikt en in 1996 zelfs een tweede plaats. Een nieuwe vorm van eindredactie, namelijk het zoveel mogelijk computers neerzetten op een zaterdag op de boerderij en dan iedereen maar laten tikken die langskwam, zorgde ervoor dat een tijd lang de behoefte aan kopij bevredigd werd en de inhoud meer aansloot bij de kinderen die op de boerderij rondliepen.

Probleem was echter wel de financiering van het blad, iets waarvan de redactie niet echt veel verstand had en waarover zij diverse malen in aanvaring kwam met het bestuur. Gelukkig werd Siebren Keizer bereid gevonden om te ondersteunen en in korte tijd wist hij een advertentiebestand op te bouwen, dat zorgde voor de nodige financiële ruimte, als resultaat waarvan dit laatste nummer in driekleuren-druk heeft kunnen verschijnen en er toch nog voldoende

geld over was om de groep als afscheidsgeschenk een volledige restauratie van het welkomstbord bij de brug naar de boerderij aan te bieden. Ook zorgde Siebrens financien ervoor, dat er bij de Scoutkoerier regelmatig een kadootje aangeboden kon worden, zoals pennen, das-ringen en zelfs aardappels. Marianne Keukenmeester en Jochem van Viegen waren bereid om de distributie te verzorgen. In de loop van 1997 begon de moti-

vatie van de redactie behoorlijk terug te lopen. Gelukkig kwam Renate Hagedoorn met frisse moed de redactie versterken. Ondanks dat besloot de redactie in augustus van dat jaar met de laatste jaargang bezig te zijn. De nieuwe lay-out met een anders gevouwen A3 maakte het jaar nog een beetje spannend. En zo kwamen we bij het laatste nummer aan dat de redactie met veel motivatie-moeite in elkaar kreeg. Misschien zijn we wel te lang

door gegaan, in ieder geval wens ik de volgende redactie veel succes en vooral doorzettingsvermogen. Lezers, Marco, Marcha, Dave, Siebren, Renate, Peter, Marianne, Jochem, heel erg bedankt en wie weet, krijgt de Stichting Roltrap Woerden binnenkort nog eens een verenigingsblad.

Frank Tebbe
Hoofdredacteur

